

3 2008

YLÄSÄLI

Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

*Ruoho kuivuu, kukka lakastuu,
mutta Herran Sana pysyy iäti.*

YLÄSALI

Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan uutis- ja yhteyslehti

Lähetetään maksutta suomenkielisille seurakuntalaisille ja muille sanomasta kiinnostuneille Ruotsissa ja tilauksesta ulkomaille

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes gata 25 3 tr
111 22 Stockholm

Sähköposti:

falcoprofil@bredband.net

Puhelin:

08-21 66 74

Pankkiyhteys:

Stockholms Finska
Adventförsamling
Plusgiro nr 19 46 61 - 5

Toimittajat:

Sinikka Mäkivierikko
Aram Mäkivierikko

Toimituskunnassa myös:

Ari Laitinen, Täby
08-756 80 48
ari.laitinen@spray.se

Vieno Piironen, Bålsta
0171-534 02

Merja Suokko, Tukholma
08-710 11 48

Taitto:

Falco Profil, Sigtuna
08-592 500 66
falcoprofil@bredband.net

Kansikuva:

Sinikka Mäkivierikko
Teksti:
1 Piet. 1: 24

YLÄSALI – avoin foorumi kysyjille, etsijöille. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata/lyhentää tekstiä. Artikkelien **sisällöstä** vastaa kirjoittaja. Julkaistu aineisto ei välttämättä edusta toimituksen tai Adventtikirkon virallista kantaa. Kirjoitukset voi lähettää postitse tai sähköpostina.

Osoitteenmuutokset, tilaukset, peruutukset yms. KIRJALLISESTI.

Korjauksia

YS 2008-2, s.14 (Waltarin artikkelituotanto). **Pitää olla:** ”noin **1000** kirja-arvostelua ja lehtiartikkelia”, ei 100, kuten virheellisesti oli mainittu.

YS 2008-2, s.15 (koskien Salmisten työtä merimieskirkon palveluksessa). **Pitää olla:** ”**Antwerpenin** ja Rotterdamin Merimieskirkon toimipisteissä”. Ei siis Amsterdamin.

Kilpailu YS 2008-1

Kysymme: Montako kertaa sana *'puh-taus'/' puhdistaa'* eri muodoissaan esiintyy Paavalin kirjeessä Titukselle. Vastaus: $7+1=8$ kertaa (johdannainen *'epäpuh-taus'* mukaan lukien). Tit. 1:15; Tit. 2:5,7,14; Tit. 3:5. Onnittelut **Simo Kalliolle** Suomeen!

Kilpailu YS 2008-2 ja 3

Joskus on hyvä lukea Raamatua aivan tiettyä teemaa tarkkaillen. Yleisellä lukemisella voi monta mielenkiintoista asiaa jäädä huomaamatta. Nyt pari kysymystä Raamatun henkilöiden ihmissuhteista.

Kysymys 1: Kuka Rehabeamin 18 vaimosta ja 60 sivuvaimosta oli hänelle rakkain, ja miten tämä oli entuudestaan sukua Rehabeamille?

Vihjeeksi: 2. Aikak. 11. luku

Kysymys 2: Mitä Pietarin puoliso teki apostolin ollessa lähetysmatkoilla?

Vihjeeksi: 1 Kor. 9. luku

Vastaukset osoitteeseen: YLÄSALI-lehti, Tukholman Suomalainen Adventtiseurakunta, Olof Palmes gata 25, 3 tr, 111 22 Stockholm

Sähköposti: falcoprofil@bredband.net

Olet varmaan pannut merkille, että yksi tämän päivän yhteiskunnalle olennaisia piirteitä on erilaiset klubit. On musiikkiklubeja, urheiluklubeja, laihduttajien klubeja. Diners club on yksi suuri ja tunnettu vaikuttajaklubi. On kulinariistiklubeja, filmiklubeja, luonnonsuojeluklubeja jne. Nyt haluaisinkin haastaa Sinut, Hyvä Lukija, erään aivan uuden, juuri nyt perustettavan klubin täysiaikaiseksi jäseneksi. Että minkähänlaisen?

Katsos, tulin tässä yhtenä päivänä lukeneeksi seuraavanelaisen sattuvan sanonnan: ”Sen sijaan, että käyttäisit sanaa ’ongelma’, kokeile, miltä kuulostaa ’uusi mahdollisuus’...”

Mitä, jos tästä alkavasta syksystä lähtien jokainen meistä Yläsali-lehden lukijoista valitsisimme jäsenyyden Uuden Mahdollisuuden Klubissa! Edessämme olevasta syksystä, sen monine touhuineen, kiireineen ja tapahtumineen, ei tarvitsisi muodostua ongelmaista syksyä, jos ajattelemme jäsenyyttä tässä uudessa klubissa.

Ja mikä parasta, ’uusia mahdollisuuksia’ ei tarvitse kokea yksin, vaan saamme omistaa Herramme Jeesuksen Kristuksen sanat kohdallemme: ”Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti” (Matt. 28: 20).

Palauttakaamme vielä mieliimme Lina Sandellin laulun sanat:

”Joka aamu on armo uus ´. Miksi huolta siis kantaa?
Varjot väistyy ja vajavuus, Jeesus voimansa antaa.
Kiitos Herran, hän auttaa tiellä,
meidän kanssamme nyt ja aina on,
täällä suo Isän suosion, rauhan luonansa siellä.”

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Liity jo tänään UMK- klubiin!

Siispä nyt syksylä, armon vuonna 2008, liittykäämme yhdessä rintamassa jäseniksi UMK:iin! Eikö niin? Näin tuumii päätöksensä jo klubijäsenyydestä tehnyt

– Eeva-Liisa Vihermö

*”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon”
(Jer. 29:11).*

Luvattu maa 10

Imperium Romanum

Kaikissa maissa Välimeren ympärillä, Pohjois-Afrikasta ja Espanjasta Vähän Aasian rannikoille, hallitsi nyt uuden maailman hallitsijan tahto, nimittäin Rooman. Sen jälkeen, kun suuret semiititiset vallat ”Hedelmällisen puolikuun” alueella olivat kulkeneet tuhoansa kohti, oli myös Palestiina tullut kuulumaan Rooman maailmanvaltaan. Rautainen Rooma asetti nyt virkoihin ne miehet, jotka hallitsivat ja verottivat tätä maata, ja roomalaiset miehitysjoukot huolehtivat siitä, että Rooman tahtoa noudatettiin.

Mutta Hellas asetti yhä enemmän leimansa roomalaiseen kulttuuriin. Siitä tuli suuressa määrin kreikkalaista kulttuuria, ja kreikka oli sivistyskieltä kaikille kansoille, joita Rooma hallitsi.

Alueellisia uudelleenjärjestelyjä

Vuonna 63 eKr roomalainen kenraali Pompeius valloitti joukkoineen Jerusalemin ja hävitti sen temppelin. Hän järjesti myös uudelleen Syyria-Palestiinan alueen hallinnon. Huomattava osa Hasmonien kuningaskunnan alueista, mm. Samaria, liitettiin Syyrian maakuntaan. Itä-Jordanian maasta vain pieni Perea jäi edelleen Juudean hallintoalueeseen. Galilean keskiosa, jonka asukkaat kuuluivat suurimmaksi osaksi Jerusalemin kulttiseurakuntaan, sai edelleen kuulua hallinnollisesti samaan alueeseen. Myöskin Idumea (Edom) pysyi Juudean yhteydessä. Pompeiuksen järjestely hajotti Hasmonien valtakunnan, mutta salli juutalaisten uskonnonharjoituksen. Ylimmäisenä pappina oli edelleen Hasmonien sukuun kuuluva Hyrkanus II.

Uuden käskynhaltijan, A. Gabinuksen, tultua v. 57 eKr Syyriaan, Hyrkanus menetti kokonaan poliittisen asemansa, mutta säilytti virkansa ylimmäisenä pappina.

Rooman imperaattori Cajus Julius Caesar nimitti idumealaisen Antipatroksen Juudean prokuraattoriksi v. 47 eKr. Tämä nimitti poikansa Herodeksen sotajoukkojen ylipäälliköksi Galileaan.

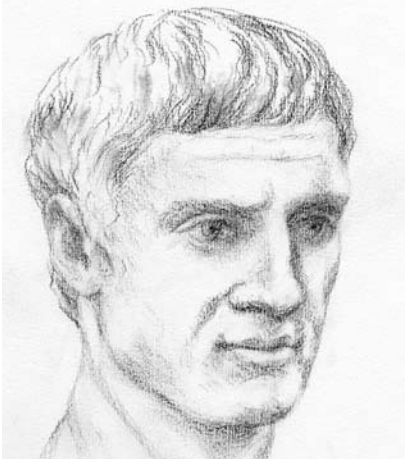
Vuonna 40 Herodes, isänsä kuoltua, nimitettiin kuninkaaksi juutalaisten koko alueelle. Hän joutui vastustajansa, makkabilaisen Antigonuksen, kanssa välienselvittelyyn, jossa tämä menetti henkensä. Seuraavana operaationa oli valata Jerusalem, missä yhteydessä koko makkabilainen suku vuonna 37 eKr hävitettiin.

Juutalaiset vihasivat Herodesta, koska he pitivät häntä Rooman ystävänä. Herodes idumealaisena ei ollut kuningas Daavidin jälkeläinen, vaan polveutui Esausta. Herodes kuului muodollisesti Jerusalemin kulttiseurakuntaan, mutta tosiasiallisesti hän oli hellenistinen, pakanallinen hallitsija. Hän halusi tehdä hyvän vaikutuksen alamaisiinsa ja saada hyväksyminen Rooman taholta. Sen vuoksi hän rakensi etenkin Jerusalemiin upeita rakennuksia. Rakennustyöt vaativat suuria rahasummia. Hänen aikanaan Jerusalemiin aloitettiin vuonna 19 eKr rakentaa uutta temppeliä, jonka päärakennus tuli valmiiksi noin v. 9 eKr. Myöskin kuninkaan linna uudistettiin. Herodes Suuren aikana perustettiin uusia kaupunkeja, mm. Kesarea Välimeren rannalle.

Poliittis-uskonnollisista puolueista

Israelin henkinen kehitys hellenistisenä kautena voidaan sivuuttaa muutamalla viittauksella. Tänä aikana saivat alkunsa ne erilaiset virtaukset, jotka ovat tuttuja Uudesta Testamentista.

Ylemmän papiston muodostama

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO. Mukaelma veistoksesta, joka Berliinissä.

saddukeusten puolue oli taipuvainen ottamaan vastaan vaikutteita hellenistisestä sivistyksestä. **Fariseusten** asenne taas oli ankarasti hellenismien vastainen. Toisaalta saddukeukset eivät hyväksyneet Israelin uskontoon tulleita uusia käsityksiä. Oppi ylösnousemuksesta on Uudesta Testamentista tuttu saddukeusten ja fariseusten välisenä kiistakysymyksenä. Fariseukset omaksuivat eräitä uusia ajatuksia. Varsinkin lopunaikaa koskevat opit saivat heidän keskuudessaan sijaa. Maailmanhistoria muodostui heidän käsityksensä mukaan useamman maailmankaudesta. Nyt oli viimeinen menossa, sen jälkeen seuraisi Jumalan valtakausi.

Tämä ajatus oli innoittanut ja rohkaissut juutalaisia Makkabien sodissa. Kun puhtaasti uskonnolliset päämäärät myöhemmin muuttuivat poliittisiksi, fariseukset eivät enää ainakaan yleisesti hyväksyneet Hasmonien pyrkimyksiä. He pitivät huolta Mooseksen lain määräysten pikkutarkasta noudattamisesta. Lain tutkimisesta ja selittämisestä jokapäiväisen elämän tilanteita varten tuli heidän keskeinen tehtävänsä. Muodostamaan sääntöjä he pyrkivät myös tarkoin noudattamaan.

Kolmannen ryhmän, joka tavallisesti

Marcus Vipsanius Agrippa (63-12 eKr), Augustuksen arkkitehti Rooman rakennusprojekteissa, johti amiraalina laivastoa mm. Actiumin taistelussa 31 eKr, jolloin Antonius ja Kleopatra kukistettiin. Hän kehitti myös Rooman vesijärjestelmää.

Jos ihmiskunnan kaikki voimavarat olisi aina kanavoitu rakentavaan toimintaan, millainen olisi maailman vaihtoehdohistoria? Mistä Agrippa olisi ylpein tänään, sodistaan vai insinöörintaidoistaan? Millainen olisi 1900-luku ollut, jos Hitler olisi päässyt opiskelemaan rakastamaansa taidetta ja arkkitehtuuriaan sijaan, että hänestä tuli diktaattori?

mainitaan saddukeusten ja fariseusten rinnalla, muodostivat **essealaiset**. He olivat vielä jyrkempiä lain tulkinnassa ja sen noudattamisessa kuin fariseukset. He joutuivat ristiriitaan Jerusalemin kulttiseurakunnan kanssa, koska he hyväksyivät vain saadokilaisen ylimmäisen papin. (Saadok oli Daavidin aikainen ylimmäinen pappi).

Herodilaiset olivat saddukealaisyhteisöä, Jerusalemin ylhäisöä, jotka muodostivat Herodeksen sukua tukevan puolueen. Herodekset eivät olleet puhdasta juutalaista syntyperää, vaan idumealaisia. He olivat tulleet juutalaisen kuningassuvun sijaan, ja heillä oli jopa papillista arvoa. Farisealaisille sekä Herodekset että roomalaiset olivat kansallisen itsenäisyyden vihattuja esteitä.

Herodekset hallitsijoina

Antipatroksen poika Herodes oli silmiinpistävä henkilö ja ansaitsi hyvinkin tulla kutsutuksi lisänimellä ”Suuri”. Hän vahvisti valtakuntaansa taloudellisesti ja laajensi sen aluetta. Hän ymmärsi sen tosiasian, että hänen auktoriteettinsa lepäsi Rooman suosiolla. Taitavalla diplomatialla hän säilytti asemansa silloinkin, kun Roomassa oli käynnissä voimien taistelu eri vallantavoittelijoiden välillä. Julius

Caesar oli murhattu v. 44 e.Kr. Hänen jälkeensä vallasta taistelivat Antonius ja Octavianus.

Herodeksen valtakunnassa asui hyvin sekalaista kansaa, jonka vuoksi hän yritti saavuttaa yhtenäisyyttä hellenisoimalla sitä. Herodes oli hallitsijana julma ja väkivaltainen sekä kansaa että omia sukulaisiaan kohtaan. Niinpä hänen kuoltuaan alamaiset varmaankin huokaisivat helpotuksesta. Eräs aikalainen juutalais-historioitsija on ehkä parhaiten kuvannut kansan tunteita Herodeksesta: ”Hän varasti valtaistuimen kuin kettu, hän hallitsi kuin tiikeri ja hän kuoli kuin koira.”

Herodes Suuren kuollessa v. 4 eKr hänen valtakuntansa peri kolme hänen poikaansa. Arkelaos (vv. 4 eKr – 6 jKr) peri Juudean, Samarian ja Idumean, Herodes Antipas (vv. 4 eKr – 39 jKr) peri Galilean ja Peraan, Herodes Filippus (vv. v. 4 eKr – 34 jKr) peri Galilean järven itäpuolisen alueen, jonka asujaimisto ei ollut juutalaisia. Rooman keisari Augustus (Octavianus) ratifioi tämän perimysjärjestyksen. Kuitenkaan perijät eivät saaneet kantaa kuningas-titteliä, vaan heitä nimitettiin tetrarkeiksi (maaherra). Viimeinen Herodes-sukuinen hallitsija oli Herodes Agrippa II, joka oli Herodes Suuren pojanpojan poika, ja hallitsi Galileaa ja Perea v. 53 – 100.

Arkelaosta eivät juutalaiset hyväksyneet. Riitaisan, lyhyen hallituskauden seurauksena keisari Augustus v. 6 jKr peruutti Arkelaoksen hallituksen, ja Juudasta tuli keisarillinen maakunta, jota hallitsi roomalainen prokuraattori Kesareasta käsin. Useimmat prokuraattorit halveksivat syvästi juutalaisten uskonnollisia tunteita ja käyttäytyivät tahdittomasti, jopa ärsyttävästi. Kuuluisin prokuraattoreista oli Pontius Pilatus, joka oli virassa 26 – 36 jKr. Esimerkiksi hän toi Jerusalemiin roomalaisia sotilasstandardeja, joissa oli keisarin kuva. Hän ryösti temppelein aarteita ja rakensutti akvedukteja näillä varoilla.

Juutalaisten messiasongelma

Unelma messiaasta oli eräs Israelin uskonnon perusasioita, yhtä luonteenomaisen kuin monoteismi tai dogmi liitosta. Toisin kuin muut vanhan ajan uskonnot juutalaisuus ei sijoittanut kultaista aikaa kaukaiseen menneisyyteen, vaan he odottivat sen olevan juuri tulossa. Tämä toivo onnellisemmasta ajasta kuin nykyhetki oli kiteytynyt suurenmoisen kuvan ympärille: odotettiin kaitselmuksen antamaa henkilöä, jonka tehtävänä olisi tämän kulta-ajan toteuttaminen.

Kristillisen ajan aattona tätä olentoa mainittiin arvonimellä, jonka Pyhä kirja oli antanut Jumalan käyttämille, kaitselmuksen johtamille henkilöille, Israelin kuninkaille, ylipapeille, jopa ulkomalaisille yksinvaltiaille (esim. Persian kuningas Kyyros), jotka olivat tehneet hyvää Israelin kansalle. Tämä nimitys oli Herran *voideltu*, hepreaksi messias, kreikaksi khristos. Tätä henkilöähän odotettiin voimakkaasti ja hartaasti, ja tämä valtava toivo oli sukupolvesta toiseen elähdyttänyt uskovien sydämiä.

Jo puolitoistasataa vuotta ennen Jeesuksen syntymää monet alkoivat innokkaasti odottaa tällaisen valtiaan saapumista. Eräs ryhmä, joka oli asettunut asumaan Kuolleen meren rannikolle, odotti kahta Messiaasta. Toisen piti olla pappi ja toisen maallinen hallitsija eli kuningas.

Betlehemin tähti

Kuningas Herodes Suuren ollessa hallitsijana viimeisiä vuosiaan, hän sai kuulla, että muukalaisia liikkui seudulla ja kyselivät juutalaisten kuninkaasta, joka kuului syntyneen äskettäin. Herodes pelästyi ja kutsui luokseen ylipapit ja lainopettajat ja sai vahvistuksen huhuille. Kutsuttuaan luokseen nämä muukalaiset hän sai kuulla tähdestä, joka oli johdattanut heidät Juudeaan. Herodes lähetti sanan ja pyysi näitä tulemaan luokseen sitten, kun he olivat löytäneet tämän vas-

Ланде:ВИБЕЛЕЙСКНЕ СЮЖЕТЫ (Scriptural themes in Russian painting...)

KUVA: ALEXANDER IVANOV. JOHANNES KASTAJAN PÄÄ

Kuka sinä olet? kysyttiin Johannes Kastajalta. ”En minä ole Messias”, hän tunnusti. Messias tulisi hänen jälkeensä (Joh. 1:19-27).

tasyntyneen ”kuninkaan”, jotta hänkin voisi mennä tätä kunnioittamaan. Mutta vieraat eivät palanneetkaan Herodeksen luo, vaan menivät kotiinsa nähtyään lapsen ja annettuaan hänelle lahjansa.

Herodes raivostui, kun hän huomasi tietäjien pettäneen hänet, ja antoi käskyn surmata kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset, sillä hän pelkäsi oman valtaistuimensa puolesta. Betlehemin lähistöllä olleet paimenet tulivat innoissaan kaupunkiin ja kertoivat, että heille oli ilmestynyt enkeli, joka oli kehoittanut heitä menemään kaupunkiin, koska siellä nyt oli syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.

Juutalainen kansa, joka kuuli paimenten kertomuksen ja näki lapsen, alkoi aavistella, joko nyt, tänä murheen ja tuskan aikana, heidän toiveensa toteutuisi. Elettyään vuosisatoja Jumalan lupauksen varassa he tahtoivat uskoa, että Kaikkivaltias vihdoinkin toteuttaisi riemuvoittonsa, kostaisi vihollisilleen ja

palauttaisi Israelille sen oikeudet ja kunnian. Pelastuksen täytyi olla lähellä juuri siksi, että kansa eli nöyryytettyinä ja vieraan ikeen alla. Tuhannet merkit osoittivat, kuinka voimakas tämä messiaaninen odotus oli Pyhän lapsen syntyessä. Oliko Israelin lunastus tuleva huomispäivänä?

Evankeliumi todistaa monissa kohdin tämän odotuksen hartaudesta. Kansan yhteinen toivo kaikui Johannes Kastajalle osoitetuista kysymyksistä: Kuka sinä olet? Tämä tarkoitti: Oletko sinä messias? Se ilmenee samarialaisen naisen koruttomasta vakuutuksesta: ”Minä tiedän, että messias on tuleva.” Samoin kysymyksestä, jonka Johannes Kastaja lähettää Jeesukselle: ”Oletko sinä se, joka on tuleva, vai onko meidän odotettava jotakuta toista?” Samaa osoitti kansan Jeesukselle osoittama kunnioitus, kun hän saapui palmusunnuntaina Jerusalemiin. Tämä tunne oli niin valtava, että Jeesuksen oli pakko hillitä kansan liiallista intoa, kun se aikoi päättää pahkaa julistaa

hänet kuninkaaksi.

Se, joka luki Pyhiä kirjoituksia tarkemmin, saattoi kuitenkin löytää sieltä toisen, äärettömän paljon liikuttavamman kuvan. Se oli kärsivän Messiaan kuva, sellaisen, joka otti kannettavakseen ihmisten vaivan ja hädän, joka uhrasi henkensä sovituksesi heidän synneistään. Profeetta Jesaja oli kirjoittanut tästä ylenkatsotusta, ihmisten hylkäämästä kipujen miehestä ja sairauden tuttavasta, joka kantoi meidän sairautemme, joka on runneltu meidän pahain tekojemme tähden (Jes. 53. luku).

Niinpä nähtiinkin pääsiäisperjantaina vuonna 30 Jerusalemin porraskaduilla sääliättävän näköinen mies, kasvot verisinä ja likaisina, kantamassa harteillaan painavaa hirttä horjuvin askelin. Häntä oli saattamassa osasto roomalaislegioo-

nan apujoukkoja ynnä muutamia ystäviä, lähinnä naisia.

Kuolemaantuomittu, jota vietiin teloituspaikealle, ei liene ollut noina aikoina kovin harvinainen näky. Ja kun kaikki oli päättynyt, kun Golgatan kukkulalle, kulkukoirien ja korppikotkien rakastamalle paikalle, kohosi kolme ristiä, Jeesuksen ja kahden ryövärin risti, pysähtyikö monikaan Jaffan tien kulkijoista katselemaan näitä onnettomia ihmispoloisia, lukemaan kirjoitusta, joka oli asetettu keskimmäisen ylle, ja kysymään nopeaa pelaavilta sotilailta: Kuka tämä on? Keskellä juutalaisen kansan arkipäivää historian tärkein tapaus meni kenties ohi aivan huomaamatta. – *Eero Toivonen*

Ensi numerossa: Viimeiset taistelut ja häviö.

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Rauhankyyhky – uhanalainen laji?

8.8.2008 rauhankyyhkyn oksa vavahiti rajusti. Tätä kirjoitettaessa Venäjä on tosin luvannut vetää joukkonsa Georgianasta, mutta maailma ei ole enää entisensä. Vai juuri entisensäkö se onkin? Onko kamppailu reviiereistä normaalia, ja rauha vain väliaikainen poikkeustila? Joka tapauksessa monet maat ovat

ryhtyneet tarkistamaan puolustustaan ja pohtimaan, mihin etupiiriin lukeutua, jos kriisi syvenee.

Jumalan etupiiriin kuuluva ei ”pelkää pahoja viestejä, vaan luottaa vakain mielin Herraan. Hän on vahva ja rohkea, ei hän pelkää, ja pian hän katsoo voittajana ahdistajiinsa” (Ps. 112:7,8).

Diplomaatit sukuloivat maasta toiseen. Löytyykö yhteistä säveltä? Sovitaanko samalle oksalle? Riittääkö kommunikaatiokyky? Miten vahvistaa toista, ettei tämän tarvitse tyydyttää pätemisen tarvettaan kyseenalaisin keinoin?

Rukouksessa voimme asettua niiden voimien puolelle, jotka toimivat yhteistyössä sodan tuulia pidättelevien enkeleiden kanssa ja rakentavat rauhaa. Voimme myös varoillamme konkreettisesti varustaa niitä, jotka pyrkivät lievittämään kärsimystä maailmassa. Osoittakaamme, että adventtisanoma on toivon sanoma – kaikissa olosuhteissa.

– *S.Mäkivierikko*

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Tornien sortuessa*

11/9 muistetaan WTC-tornien sortumisesta. 10/9 tultaneen muistamaan LHC-tunnelista. Cernissä sijaitsevan hiukkas-kiihdyttimen tarkoitus on mm. jäljitellä alkuräjähdystä pienoiskoossa ja selvittää maailmamme syntyprosessia.

Projektia on kuitenkin kritisoitu. Se on jopa haastettu oikeuteen sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa. Pelätään, että se syöksee koko maapallo mustaan aukkoon. Tiedemiehet ovat vähätelleet ihmisten maailmanlopun pelkoa, mutta se näyttää todella vallanneen monet. Eräs ruotsalaisäiti kertoi sairaasta pojastaan, joka 10.9.2008 laittautui erityisen hienoksi siltä varalta, että tuho tulisi samana päivänä, jona suuri hadronitörmäytin (Large Hadron Collider) otettiin käyttöön.

Arvostelua on herättänyt lisäksi se, että valtavia resursseja on uhrattu spekulatiiviseen tieteeseen samanaikaisesti kuin monet akuutit ongelmat (köyhyys, nälkä, sodat, saasteet, sairaudet) ovat ratkaisematta. Alkujaan kiihdyttimen oli määrä olla tehokkaampi (40 TeV, teraelektronivoltia, nykyisen 14 sijasta). Vuonna 1983 presidentti Reagan hyväksyi hankkeen, ja työt aloitettiin Dallasin lähellä Teksasissa 1991. Pari vuotta ja pari miljardia dollaria myöhemmin projekti keskeytettiin.

Professori Otto Rössler ehdottaa, että Cernin LHC romutettaisiin ja kokeet siirrettäisiin kuuhan.

– Se olisi vain pari kolme kertaa kalliimpaa kuin LHC. Ja jos jotakin menisi vikaan ja kuu katoaisi mustaan aukkoon, se ei olisi koko maailma... Aukkohan

*) Jes 30:25

kiertäisi maata turvallisen matkan päässä.

Miten on – onko syytä huoleen? Saako ihminen aikaan Big Bangin? Pietari kyllä puhuu päivästä, jona ”taivaat katoavat jylisten, taivaankappaleet palavat ja hajoavat”, päivästä, ”joka saa taivaat liekehtien hajoamaan ja taivaankappaleet sulamaan kuumuudesta” (2 Piet. 3:10, 12). Mutta jätetäänkö maailma ”teuras-tajan käsiin” (Jes. 34:2)? ”Taivaan voimat hajoavat” (Jes. 34:3), mutta onko protonitörmäyksillä mitään tekemistä asian kanssa? Yksi on varmaa: ”Kuninkuus on oleva Herran” (Obadja 1:21). ”Minä olen ensimmäinen ja minä olen viimeinen” (Jes. 44:6). Mahtava Jumala on miljardeja askeleita tiedettä edellä.

– S. Mäkiwierikko

Lähteet: *Aftonbladet* 9-10.9.2008; *Helsingin Sanomat*, 10.9.2008; *Ny teknik* 10.9.2008

Kultainen leikkaus innoittajana

– *Minulle esteettinen maksimi on tehdä sitä, mitä koen omaksi. Seuraan vain sisintäni.*

Kuhmon kamarimusiikkifestivaaleille osallistunutta **Sofia Gubaidulinaa** (venäl. Saksassa asuva nykysäveltäjä) kiinnostaa Fibonaccin lukusarja, jossa jokainen luku on kahden edellisen summa. Yläsävelsarjat seuraavat tätä lukusarjaa, ja myös kultaisella leikkauksella on yhteys siihen. Sävellyksissään hän etsii kultaisen leikkauksen täydellisyyttä. Hän ei katso sitä saavuttaneensa, mutta uskoo maailmankaikkeuden kaikilta tasoilta löytyvän kyseisen lukusarjan. Musiikki oli tälle ateismin keskellä kasvaneelle säveltäjälle jo viisivuotiaana ”uskonnollinen kokemus”. Aikanaan mustalle listalle joutunut taiteilija korostaa:

– Täydellinen vapaus on taiteellisen työn edellytys.

– SM

Lähde: *Kainuun Sanomat, nettiversio* 22.7.2008

Kesän matkamuistoja

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Ylitse meren sinisen 12.7.2008 Ahvenanmaalle tehty päiväretki toi vaihtelua Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan ohjelmaan. Suosittelemme Ahvenanmaata matkailukohteeksi. Seurakunta ilahtuu varmasti yllätysvieraista. Siis tervemenoa!

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Kaksi päivää viikossa saksaa, kaksi ranskaa, kaksi englantia, yksi päivä äidinkieltä ruotsia – siinä Mannerheimin sisarusparven kansainvälisyyskasvatusta Louhisaaren kartanossa.

KUVA: MUSEOVIRASTO

Suomen Joutsenella oli kesällä meriaiheinen akvarellinäyttely. Tämän lehden kolumnistilta, Ari Laitiselta, oli siellä kolme työtä. Yhden nimi – ”Voi kauhistus!” – lienee ollut veneilijän reaktio maalauksen myllertävään aalokkoon.

Kuvan (oik.) merimiehellä ei ole huolen häivää 106-vuotiaan fregatin kannella. Auran aallot eivät sääkytä paljon maailmaa nähnyttä paattia, joka viettää veteraanipäiviään museona Turussa.

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Siltaportti. Heidelberg, Saksa

KUVA: ESKO MAKIVIERIKKO

”Kohotkaa korkeiksi portit, avartukaa, ikiaikaiset ovet! Kirkkauden kuningas tulee. Kuka on kirkkauden kuningas? Hän on Herra, väkevä ja voimallinen. Hän on Herra, voiton sankari” (Ps. 24:7).

Skive, Tanska

Hanstholm, Tanska

Hvide Sande (valkoinen hiekka), Tanska

”Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin...” (Apt. 1:8).

Thisted, Tanska

”Minä, Herra, olen pannut hietikon meren rajaksi, se järjestys pysyy ikuisesti, meri ei voi sitä muuttaa. Kuohukoot aallot – voimattomina ne iskevät rantaan! Pauhatkoot tyrskyt – meren rajaa ne eivät voi ylittää!” (Jer. 5:22).

”...ja te olette minun todistajani -- maan ääriin saakka” (Apt. 1:8).

KUVA: TEUVO LEINO

Ajasta aikaan

Oli aika leikkivän lapsuuden
kultareunaisten pilvien alla.
Ei ollut huolta huomisen.
Pääskyt lensivät taivahalla.
Noussi päivä idästä hehkuen
tuoden hetkeen riemua roimaa.
Oli askel kevyt kuin perhosen,
sydämessä ei syytösten soimaa.

Tuli aika väkevän nuoruuden,
oli haasteita päivin tiellä.
Miksi tahdon tulla ja miksi en,
mitä tahtoisin tehdä siellä,
minne kohtalo johtaa kulkuni,
oli salaisuutta se vielä.
Mikä tahansa oisi hintani,
sen maksaisin tuskalla, hiellä.

Oli aika ankara miehuuden,
lepäs harteilla vastuun valjaat.
Sain kokea elämän kovuuden,
sen säännöt rajut ja paljaat.
Se syödä saa, ken uurastaa,
joka kaihdakaan ei tehdä työtä.
Ken laiska on, on onneton,
on leivättä päivää, yötä.

Nyt on aika harmaa vanhuuden.
Ei tarvitse aamuun nousta.
On lupa lepoon ja laiskuuteen,
eikä askelkaan enää jouta.
On tullut mäestä harjanteet,
joissa jalka väsyä ja horjuu.
Et enää nuorru. Jos mitä teet,
pian lähestyy sadonkorjuu.

– Teuvo Pärlesten

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Herra, anna minun kypsyä
ennen kuin minut satona korjataan.

– Johannes Linnankoski

Kenen reppua kannat?

KUVA: ARAM, MARKVIERIKKO

Käsitlemättömät tunneauriot ovat kuin raskas reppu täynnä rojua. Vaikka sen ovat ehkä säilyttäneet harteillemme toiset ihmiset, ei ole koskaan liian myöhäistä pyrkiä parantumaan!

Eräässä televisio-ohjelmassa käsiteltiin ostosriippuvuutta, vastustamatonta halua hankkia yhä uusia tavaroita, vaikka ei olisi tarvetta eikä varaa. Eräs nainen kertoi tuhlaavansa valtavia summia vuosittain velkaantumiseen asti. Itse hän uskoi nauttivansa shoppailusta. Tutkimuksessa aivotoimintaa rekisteröivät sensorit kuitenkin paljastivat, ettei hän oikeasti iloinnut. Emme siis ole ainoastaan muukalaisia maailmassa, vaan tosi vieraita myös itsellemme! ”Tunne itsesi”, sanovat filosofit. Miten se käy päinsä, kun viisaista viisainkin toteaa: ”Kaukana on kaiken sisin olemus, syvässä syvässä – kuka voi sen löytää?” (Saarn. 7:24)!

Keitä olemme?

”Veden kalvossa näet kasvosi, lähimmäisessä näet sydämesi” (San. 27:19). Peruskäsityksemme itsestämme rakentuu paljolti palautefragmenteista, joita saamme ympäristöstämme. Jo pieni lapsi peilaa hyväksytyksi tai hylätyksi tulemistaan hänelle tärkeiden ihmisten suhtautumisesta. Koko elämää määräävät vaikutteet saamme vaiheessa, jolloin olemme täysin puolustuskyvyttömiä. Emme edes tiedosta aivoihimme muodostuneiden tunnekytkösten mekanis-

meja. Esiin voi pulpahtaa tunteja, joita emme tienneet olevan olemassakaan. Emme tiedä, mistä reaktiomme johtuvat, mutta varmuuden vuoksi tunnemme syyllisyyttä. ”Hyvän ihmisen” kuvan säilyttääksemme saatamme kantaa vastuuta myös toisten ihmisten hyvällä tuulella pitämisestä. Aikuisena jatkamme rakentamista lapsuudessa opituille pal-kitsemis- ja rangaistusmalleille.

Kenen reppua kannat?

”Kuin syvä vesi on ihmisen sydän, mutta ymmärtäväinen sen luotaa” (San. 20:5). Luotaamisen tavoitteena on saada selville, mitä pohjalla todellisuudessa on. Tahto ja järki saattavat tähdätä tiettyyn käyttäytymiseen määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Mutta vasta kun ulkoinen ilmaus on sopuinnussa sisäisen olon kanssa, voidaan kokea eheyttä. Aina kun ajattelu ja toiminta eivät vastaa toisiaan, syntyy ristiriita. Prinsessa Diana toteaa eräässä puheessaan, miten tunne-elämältään tasapainoton ihminen ei koskaan pysty täysin hyödyntämään koko potentiaaliaan. Käsitlemättömät tunnehäiriöt ovat kuin raahaisi raskasta, täynnä roinaa olevaa reppua läpi elämänsä (*Hello!* n:o 1005, 29.1.2008, s. 70).

Riski, että kierre jatkuu seuraavalle sukupolvelle, on suuri. Siksi kenenkään ei tulisi ajatella, ettei aikuisena kannata enää tehdä mitään, vahinko on jo tapahtunut. Ei ole koskaan liian myöhäistä pyrkiä voimaan paremmin! Se on suorastaan velvollisuutemme ihmisinä. Jumala loi ihmisen ”kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi” (1Moos. 1:27). Yksi Jumalan olemukseen kuuluva ominaisuus on se, että hän tekee asioita itsensä tähden, sen tähden, että hän on sitä mitä on.

Siinä on myös ihmiselämän mielekkyyden salaisuus. ”Oikea teko on oikeamielisen ilo” (San. 21:15). ”Oikeamielinen kulkee iloiten tietään” (San. 20:6).” Voimme hämätä itseämme ja toisiamme,

mutta ”sydänten tutkijaa sinä et petä. Hän valvoo sinua ja tuntee sinut” (San. 24:12). ”Kuin hopeasilauks saviastian pinnassa on mairea puhe häijyn ihmisen suussa” (San. 26:23). ”Jumalattoman uhrilahja on iljettävä, vielä iljettävämpi, jos hän hautoo pahaa” (San.21:27). ”Ihminen pitää oikeina kaikkia teitään, mutta Herra punnitsee sydämet” (San. 21:2). ”Herra punnitsee ajatukset” (San. 16:2).

Mikään ei näytä olevan Jumalasta vastenmielisempää, kuin palvelus, jossa sydän ei ole mukana. Todellisuutensa myöntäminen on ensimmäinen askel eheyteen.

Tiedon huippu

Kyse on vaikuttimista – alueesta, jossa liikkeellepanevat voimamme kanavoituvat toiminnaksi. Voidaanko tätä tiedostamatonta hallita? ”Kuka voi sanoa: ’Olen puhdistanut sydämeni, kaikesta synnistä olen vapaa?’” (San. 20:9). Kuitenkin Jumala kutsuu: ”Avaa *sydämesi* tiedolle, jota jaan” (San. 22:17). ”Poikani, jos *sydämesi* viisastuu, minun *sydämeni* iloitsee” (San. 23:15).

”Siksi minä sinulle puhun, siksi saat *tietoosi* kaiken tämän” (San. 22:19).

Mitä tekemistä tiedolla ja sydämellä on keskenään? Tekstistä käy ilmi, että kyse on tiedosta, joka opettaa turvaamaan Herraan (San. 22:19). Olemme hänen edessään itse vastuussa omista tunteistamme. Emme selittele, puolustele tai syyttele muita, vaan etsimme hoitoa ja ratkaisua suoraan omiin ongelmiimme.

Henkisen tasapainon mittarina voisi melkein pitää sitä, missä määrin olemme sitä, mitä teemme. Sekä syyttävät että puoltavat tunteemme ovat usein reaktioita ulkopuolisiin odotuksiin, toisten vaatimuksiin ja opittuihin normeihin. Ne kaikki voivat olla oikeita ja hyviä. Mutta ne eivät ole itse rakennus, vaan korkeintaan rakennustelineet, jotka viimeistään kuolema purkaa. Silloin kysytään: Ra-

KUVA: S. IMAKIVIERIKKO

Ulkoiset vaatimukset, odotukset ja opitut normit voivat olla oikeita ja hyviä, mutta ne eivät ole itse rakennus, vaan rakennustelineet, jotka kerran puretaan. Rakkaudelle rakentaminen kannattaa aina.

kensimmeko omaa, ainutkertaista elämäämme, vai täytimmeko jonkun toisen elämäntarkoitusta? Ehdollistimmeko menettelymme toisten tekemisiin tai tekemättä jättämissiin, vai olimmeko itse aloite elämän audienssisalissa?

Olet sen arvoinen

Yksi huikaisevimpiä esimerkkejä itseään kunnioittavasta Jumalaan turvautumisesta on Danielin kolme toveria. Dan. 3:16-17:sta löydät nuorukaisten viiden tähden strategian:

1. Oman vastuunsa rajaaminen provokaatioissa (”Tähän ei meidän tarvitse lainkaan vastata...”)

2. Oman arvomaailman kunnioittaminen (”Jumala, jota *me* palvelemme...”)

3. Luottamus hyvän vahvuuteen pahan yli (”Jumala -- *pystyy* pelastamaan meidät tulisesta uunista ja hän *voi pelastaa* meidät myös sinun sinun käsistäsi, kuningas...”)

4. Ehdollistamisesta vapautuminen (”Ja *vaikka* niin *ei* kävisikään...”)

5. Motiivinsa sisäistäminen (”Saat olla *varma* siitä, että sinun jumaliasi *me* emme palvele ja sitä kultaista patsasta, jonka olet pystyttänyt, *me* emme kumarr...”)

On elämän suuri haaste siirtyä ärsykeohjautuvasta käyttäytymisestä sisäsyntyiseen omaehtoisuuteen. Miksi siten

pitäisi? Eräs kosmetiikkamainos päättyy kommenttiin: ”Because you are worth it!” Siksi, että sinä olet sen arvoinen!

Elämä ja maailma ei aina tunnu sen arvoiselta, että kannattasi pyrkiä mihinkään hyvään. Kuka lopulta muistaa,

olimmepa kuinka hyviä tahansa? Mutta Jumalan kuvan jäljittelemisen siinä, että teemme asioita itsemme tähden, että olemme sitä, mitä teemme, on ainoa todella ihmisarvoinen tapa elää.

– S. Mäkvierikko

Kun on tunteet

Antiikin Kreikassa tunteiden ajateltiin tulevan ihmiseen ulkoapäin. Niihin suhtauduttiin varauksella – jopa kieltäen, tukahduttaen, sielun sairautena pitäen. Raamattu sitävastoin kehottaa vaalimaan niitä – terveydeksi ja elämän juhlaiksi!

Itsehinnnästää

Äkkipikainen tekee hullun töitä (San. 14:17).

Pitkämielisyys on järkevän miehen merkki, äkkipikaisuus on hulluuden huippu (San. 14:29).

Tyhmä päästää vihansa valloilleen, viisas maltaa ja hillitsee vihansa (San. 29:11).

Hullu purkaa vihansa julki (San. 20:3).

Sävyisyys on sankaruutta arvokkaampi, maltti enemmän kuin kaupungin valtaus (San. 16:32).

Tunneälystä

Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen (San. 15:4).

Oikeamielinen ymmärtää köyhää, jumalaton ei hänen huolistaan piittaa (San. 29:7).

Riisutko vaatteesi pakkasella? Kaadatko lipeään etikkaa? Ilolaulujako laulat murheelliselle?

(San. 25:20).

Ilkeä loukkaus iskee syvän haavan, viiltää sydämeen saakka (San. 20:30).

Joka vaalii ystävyyttä, unohtaa loukkauksen, joka menneitä kaivelee, menettää ystävänsä (San. 17:9).

Kunnia sille, joka loukkaukset unohtaa (San. 19:11).

Kunnia sille, joka riitansa sopii (San. 20:3)

Itsetuntemuksesta, aitoudesta ja rehellisyydestä

Voi niitä, jotka pitävät itseään puhtaina, vaikka eivät ole likaansa pesseet (San. 30:12).

Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon (San. 28:13).

Pidä minusta kaukana vilppi ja valhe (San.30:8).

Rohkeudesta olla oma itsensä

Joka ihmisiä pelkää, on pelkonsa vanki, joka luottaa Herraan, on turvassa (San. 29:25).

Tunteet ja terveys

Mielenrauha on terveyden perusta, intohimot kalvavat kuin hivuttava tauti (San. 14:30).

Iloinen sydän pitää ihmisen terveenä, synkkä mieli kuihduttaa ruumiin (San. 17:22).

Valoisa mieli tekee arjesta juhlan” (San. 15:15).

Myönteisyys voittaa

Teksasin yliopistossa on todettu, että myönteisesti elämään suhtautuvat halvauspotilaat toipuvat nopeammin kuin ne, jotka tuntevat itsensä avuttomaksi tai toivottomaksi. He suoriutuvat arkiaskareista pessimistejä paremmin.

Ruotsinsuomalainen 3/7-08

Politiikka ja tunteet

Venäjä syyttää Ukrainaa epäystävällisestä asenteesta. Se heikentää maiden välisiä suhteita...

Suom. teksti-TV 11.9.2008

Viron presidentinkansliassa ollaan loukkaantuneita. Viron ja Suomen virallisiin suhteisiin on tullut särö. Syy: Tarja Halonen on väitännyt virolaisten potevan jälkineuvostolaista stressiä. Viro ei katso koskaan arvioineensa muiden maiden psyykkistä tilaa.

Suom. teksti-TV 11.9.2008

Kirkko ja tunteet

Luterilaisen kirkon sanotaan olevan yksi Suomen riitaisimmista työpaikoista. Konflikteja aiheuttaa mm. naispappeus. Raportoidaan myös epäilyjä seksuaalisesta häirinnästä.

Suom. teksti-TV 11.9.2008

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Ennätykset, mitalit, suuret ja palvotut nimet unohdetaan. Jäljelle jää vain yksi nimi: Jeesus. ”Joka haluaa kerskua, kerskukoon sillä, että tuntee minut ja tietää, mitä minä tahdon. Sillä-- minun tekoni maan päällä ovat uskollisuuden, oikeuden ja vanhurskauden tekoja. Niitä minä tahdon myös teiltä, sanoo Herra” (Jer. 9:23).

Mestareita, kultaa ja kunniaa

Olympiakisat Kiinassa ovat ohitse. Miljoonat suut ovat huutaneet riemusta tai raivosta suosikkiensa puolesta. Mutta ennätyksiä ei säilötä pankkiholveihin, vaan ne rikotaan armotta niin pian kuin mahdollista, eikä kukaan sitä edes sure siitäkään huolimatta, kuinka paljon niiden takia on uhrattu aikaa ja varoja ja voimia.

Titteli ’maailmanmestari’ saa voittajan säteilemään onnesta monien vuosien toiveen toteutuessa pitkän ja ankaran valmistautumisen jälkeen. Mutta on olemassa toinen, vieläkin vaativampi kilpailu, missä kultamitalin sijaan annetaan voittajille ikuisen elämän kultaiset kruunut. Sen kilpailun johtaja on ainoa, jolle nimitys mestarin kuuluu: Jeesus Kristus, Jumalan ja ihmisen Poika.

Hän tuli alas taivaasta kamppailemaan voittaakseen vihollisemme, joka

on pitänyt orjuudessa koko ihmiskuntaa. Hänen voittonsa on myös meidän voittomme takuuna – ainoa mahdollisuutemme päästä ”voittajien pallille”, missä saamme vastaanottaa ikuisen elämän aarteet Jumalaltamme.

Olympiatuli sammuu. Ennätykset, mitalit, suuret ja palvotut nimet unohdetaan. Jäljelle jää vain yksi nimi: Jeesus. Tuli, jonka hän kerran tuli sytyttämään, ei sammuu. Se tuli levittää valoaan aina maailman ääriin asti, kun hänen seuraajansa antavat elämässään kaiken vallan Jumalan Pyhälle Hengelle ja antavat hänen johtaa heitä.

Herätkäämme rukoilemaan sitä valoa ja voimaa, ettemme eksy maailman pimeyteen sen soihtujen sammussa ja voittolaulujen vaietessa. Edessämme on valoisa tulevaisuus Mestariimme johdossa. – *Teuvo Pärlesten/toim. lyh.*

”Mutta kaiken tämän, mikä oli minulle voittoa, olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Pidän todella sitä kaikkea pelkkänä tappiona, sillä Herrani Kristuksen Jeesuksen tunteminen on minulle arvokkaampaa kuin mikään muu.” – Fil. 3:7,8

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Mitä kiinalaisille jää käteen olympiakiisoista – muuta kuin tyhjä ”lennunpesä” (stadion)? Voivatko maailman kansat kasvaa vapauteen? Onko jokaisen sukupolven aina aloitettava aakkosista? Kuinka moneen kertaan?

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Sigtunahöjdenin Kiinafestivaaleilta 2008 ainakin yhdelle ruotsalaiselle jää jokunen kiinan ”aakkonen” käteen tai ainakin pensselinkärkeen...

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

*”Usko on luja luottamus...
...siihen, mitä toivotaan”*

KUVA: SINIRKA MAKIVIERIKKO

Mitä Jumala ei antanut

Hän ei antanut:

- silmiä katsellaksemme toisia halveksien
 - korvia tukkiaksemme ne lähimmäisen itkulta
 - nenää nyripistääksemme sitä heikoimmille
 - hampaita toistemme pureskelua varten
 - kieltä pistääksemme sillä lähimmäistämme
 - käsiä lisätäksemme toisten taakkaa
 - jalkoja potkiaksemme ja polkeaksemme muita
 - vatsaa syödäksemme yksin kaiken
 - aivoja ajatellaksemme ilkeitä toisista
 - tuomarin arvoa.
- Sillä kuka silloin voisi pelastua?

– Teuvo Pärlesten

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

*Tehkää työnne auliisti niin kuin palveli-
sitte Herraa ettekä ihmisiä. Muistakaa,
että jokainen, joka tekee hyvää, saa sii-
tä palkan Herralta” (Ef. 6:7,8).*

Sen teette Herralle

Iloitsevan kanssa iloitkaa,
se ilon suurentaa.

Itkevän kanssa itkekää,
se surun puolittaa.

Vaan älkää hyljätkö ystävää,
jos hän nauraa tai nyyhkyttää.

Sen minkä teette hänelle,
sen teette Herralle.

Elämässä paljon tapahtuu,
mitä ei toivota.

Silloin on meillä tilaisuus
auttaa ja hoivata.

Vaan älkää hyljätkö ystävää,
jos hän nauraa tai nyyhkyttää.

Sen minkä teette hänelle,
sen teette Herralle.

Teoissamme vasta punnitaan
uskomme aitous.

Jos lähimmäistä autetaan
ja tehdään laupeus,
niin emme unohda ystävää,
jos hän nauraa tai nyyhkyttää.

Sen minkä teemme hänelle,
sen teemme Herralle.

– Teuvo Pärlesten

Sympatian hyväksi

Myyjäiset

23/11 2008

Café Nyfiket

Olof Palmes gata 25 (katutaso)
Tukholma

- Leivonnaisia ym. hyvää syötävää
 - Löytöjä • Lahjatavaraa
 - Tekstiilejä • Käyttöesineitä
 - Arvontaa ym.

Mitä *Sinä* haluat tehdä
muuttaaksesi maailmaa

– yhden elämän kerrallaan?

Ota yhteys Sympatia-vastaavaan:
Helena Tanttari puh. 08-768 46 87

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Tukhoman Suomalainen Adventtiseurakunta
Olof Palmes gata 25, 3 tr , 111 222 Stockholm

Konsertti

20/12 2008

Tukholman Suomalainen
Adventtiseurakunta
Olof Palmes gata 25 3 krs
Tukholma

Solistina laulajatar
Satu Rislakki

Kellonaika vielä avoin.

Tiedustele myöhemmin:

Tuulikki Hagström
puh. **08-500 81 907**

Vapaa pääsy.

Kolehti Sympatiatyön hyväksi.

Tulevia vierailuja 2008

- 13/9 *Matti Markkanen*
Syysjuhlat
- 11/10 *Pasi Saarinen*
Ehtoollinen
- 22/11 *Merja Kinnunen ja Kimmo Ilola*
Sydämellä lapset ja nuoret
- 13/12 *Kaisu ja Aimo Helminen*
- 20/12 Joulukonsertti Sympatian hyväksi
Solistina *Satu Rislakki* Suomesta
(konsertin kellonaika vielä avoin)

Tilaisuudet alkavat sanantutkistelulla klo 10.
Jumalanpalvelus klo 11.15. Iltapäivätillaisuus,
jos vierailija pitää sellaisen, alkaa n. klo 14.

Paikka: Tukholman Suomalainen
Adventtikirkko
Olof Palmes gata, 3 krs, Tukholma

CD-tallenteita

- **20-vuotisjuhla 12.4.**
(sis. 3 CD-levyä)
- **Pekka Tähti 3.5.**
Vanhanaikainen usko
(sis. 3 CD-levyä)
- **Timo Flink 17.5.**
*Ilmestyskirjan
tulkintaperiaatteita*
(sis. 4 CD-levyä)
Äänitteitä mahd. myös
tulevista vierailuista.

Tilaukset ja tiedustelut:

Helena Tanttari

puh. 08-768 46 87
tai

Tukholman Suomalainen
Adventtiseurakunta
Olof Palmes gata 25
111 222 Stockholm

”Tule niin kuin olet vaan...”

Niinä sapatteina, joiina ei ole saarnaa, vaan pidennetty sanantutkistelu, on toivottu yhteistä rukoushetkeä. Olemme päättäneet aloittaa sellaiset nyt syyskaudella. Tule – sellaisena kuin olet – hiljentymään ja kokemaan siunauksia, jotka ovat valmiina odottamassa! Aloitamme ”läksyn” jälkeen, n. klo 11.30. Tarkemmat päivämäärät sihteeri *Tuulikki Hagströmiltä*.

3-4/10-08
PROFETIAN HENKI -SEMINAARI
Ekebyholmissa.

SIHTEERI

Tuulikki Hagström
puh. **08-500 81 907**

OSOITE:

Tukholman Suomalainen
Adventtiseurakunta
Olof Palmes gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

Asuntoa etsitään

Adventistiaviopari
haluaa vuokrata
asunnon, mieluiten
maaseudulta.

Yst. vast.

K tai T Aarrosvaara,
puh. 076-217 81 28
Kaptensgatan 6 A
504 31 Borås

HORISONTTI

Kruunupäät

Hirvenmetsästyskausi on alkamassa, mutta tämä juttu ei koske suurten metsien sarvipäitä. Carl Gustaf ja Silvia hoitavat kuninkaallisia edustustehtäviään, mutta nyt en näppäile tekstiä heistä enkä muistakaan julkimoista, vaan meistä taviksista.

KUVA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Tuttavani synttäreillä hänen kutreilleen laskettiin kruunu ja häntä palvottiin kuin kuningatarta. Tuon minua oudoksuttaneen tapauksen nosti muistista eilisiltainen tv-keskustelu. Siinä kosmologi, tähtitieteilijä ja uskontotieteilijä pohtivat maailmanlopun kysymyksiä ja eettisiä ratkaisujamme.

Tähtitieteilijä haikaili kuvaa oikeasta ja väärästä, hyvästä ja pahasta, joka on himmenemässä kristinuskon väistymisen myötä. Uskontotieteilijän mielestä ratkaisun etsiminen jonkin korkeamman voiman suunnalta kuuluu menneisyyteen. Kosmologi puolestaan sanoi ihmisen luovan oman arvomaailmansa omien mieltymystensä mukaiseksi.

Ei siis mitään uutta auringon alla. Onhan ihminen luonut ennenkin itselleen uskon, johon voi uskoa. Luovuuttaan ihminen on kautta aikojen käyttänyt luomalla ihmisestä itselleen jumalan. Kaiken takana on käsitys, jonka mukaan hyvä ja jumalallinen löytyvät ihmisestä itsestään. Jo Rousseau sanoi, että ihminen on ”luonnoltaan vapaa ja hyvä”. Nietzsche puolestaan loi opin ”yli-ihmisestä”, joka on moraalisesti vastuussa vain omalle itselleen. Myös Marx korosti ihmisen omaa ymmärrystä ylimpänä jumaluutena.

Nykyteologia myötäilee ajan henkeä. Samalla kun Jeesusta riisutaan jumaluudesta ja alennetaan, ihmistä puetaan ja nostetaan jalustalle. Menemmekö me joukon mukana? Tänä sumenevien arvojen aikana on syytä kysyä itseltäni, ymmärrätkö selvästi, että ihmisen palvonta on antikristillistä, mutta lähimmäisen rakastaminen kristillistä. Tänään haluan muistuttaa itselleni, että kruunu kuuluu Kuninkaalle, hänelle joka on Rakkaus.

– Ari Laitinen